

I SKOTT- LINJEN

Nu äntligen tycks kroppsagan i folkskolan komma bort. En motion härom har väckts i riksdagen och medicinalstyrelsen tillstyrker. Den anser nämligen, att förseelser, som kunna föranleda kroppsaga, kunna bero på att barnen på ett eller annat sätt äro abnorma eller undermåliga. Och då är stryk intet lämpligt uppfostringsmedel.

Sverges folkskollärareförbund tycks däremot vara av annan mening och vill ha kroppsagan kvar. Den kan inte undvaras säges det och man framhåller att aga skall teoretiskt finnas men i praktiken ej användas. Det är nämligen ett så bra hot detta, att barnen veta om att de för svåra förseelser kunna få stryk.

Det där är en underlig motivering, och den ger intet starkt betyg åt folkskollärare som uppfostrare. Nu är det trots allt så, att det finns många lärare och dito lärarinnor, som ingenting alls ha emot att bestämmelsen om agan kommer bort. Det finns lärare, som aldrig på minsta sätt gått handgripligt tillväga, men som ändå hålla en alldeles utomordentlig disciplin på sina elever. Andra däremot, och de äro tack och lof i minoritet, använda gärna rottingen, och det tycks vara dessa som folkskollärareförbundet nu närmast tänker på, fast nog tycks det, som om dessa skulle bäst lämpa sig för någon annan sysselsättning än uppfostrarens.

förklaring på skillnaden. Läroverkens elever komma, säger förbundet, i regel från hem, där man med tanke på barnens framtida karriär är angelägen om att skolans ordning iakttages. Så är tyvärr icke alltid fallet med folkskolans barn, säger Sverges folkskollärareförbund vidare.

Det där var sannerligen intet vackert betyg, och vi undra verkligen om alla folkskollärare vilja skriva under på den saken. Annars är det ju icke obekant, att det finns s. k. frön även bland läroverkens elever. Och det finns vidare exempel på att dugliga folkskollärare och dito lärarinnor satt riktigt ordentlig pli på folkskolebarn, som velat hoppa över skacklarna, utan att den uppfostran skett med rottingen. Folkskollärareförbundet har emellertid sin egen mening om saken. Det består gubevars av sakförståndigt folk och inte behöver man då bry sig om vad föräldrarna till folkskolans barn tycka. Annars vore det nog inte ur vägen att de lärare, som icke utan våld kunna upprätthålla ordning, sökte samarbete med föräldrarna. Då kanske vederbörande lärare kunde få en tydligen välbehövlig lektion i praktisk psykologi. Och då kunde de komma underfund med att kroppsagan icke skall vara något klassmärke, det där blott skall användas mot barn, som på grund av fattigdom icke kunna bevista högre läroanstalter.

Ensis.

Folkskolans disciplinmedel.

Herr Redaktör!

Med anledning av en artikel under rubriken "I skottlinjen" i Eder aktade tidning den 14 mars, berörande folkskolans disciplinmedel, anhålles att plats godhetsfullt måtte beredas nedanstående.

Insändaren har inte berört det som är själva kärnpunkten i frågan om aga eller icke aga i folkskolan. I läroverken kan man genom relegation avvisa en lärjunge som är notoriskt vanartig, eller som utövar en skadlig inverkan på sina kamrater. Att en sådan påföljd är möjlig har givetvis en gynnsam inverkan på disciplinen i läroverken. Folkskolan däremot har inte någon sådan sista utväg att avskilja oförbätterliga elever, som genom sitt uppförande menligt inverkar på kamraterna och skolarbetet. Därför måste folkskolans lärare förbehålla sig ²lätten att i sista hand använda agan, då inga andra medel visat sig användbara. Det bör nämligen framhållas att om agan avskaffas, måste andra medel anlitas, t.ex. ingripande från barnavårdsnämnden, hänvisning till skyddshem eller dylikt. Folkskolans lärare ~~anser~~ emellertid agan med hänsyn till barnens bästa vara att föredra framför nyssnämnda åtgärder. Kan andra utvägar än agan anvisas, som verkligen är effektiva och medför positiva resultat för barnens del, skulle lärarna givetvis ingenting hellre önska än att slippa agan, som för dem ingalunda är något populärt uppfostringsmedel.

Medicinalstyrelsen har grundat sin tillstyrkan av riksdagsmotionen på den uppfattningen att endast abnorma och sjuka barn gör sig skyldiga till förseelser. Det är en förenkling av problemet. Också bland normala barn förekomma utslag av råhet, fall ^{av} misshandel

av svagare kamrater, avsiktlig skadegörelse, trots o.s.v. Även i övrigt bra elever kan ibland visa sådana tendenser. I dylika fall kan agan, sedan alla andra åtgärder visat sig förgäves, vara ett positivt medel.

Det kan vidare tänkas att efter agans avskaffande de påtryckningsmedel av annan art, som lärarna i stället kan nödgas eller lockas att tillgripa, t.ex. gnat, anmärkningar, förebråelser, hot, o.s.v., komme att medföra risker av vida allvarligare beskaffenhet.

När sålunda Sverges folkskolläraryförbund avstyrkt den föreliggande motionen, har detta skett med den bestämda övertygelsen att barnens och skolans väl bäst gagnas genom ett bibehållande av de nuvarande bestämmelserna, vilka innebär - det skadar inte att ännu en gång påpeka detta - att aga må utdelas endast i sådana fall, då rättelse inte kunnat vinnas genom andra åtgärder, eller vid förseelser av svår beskaffenhet. Däremot må aga under inga förhållanden tillgripas vid fel som kan anses bero på bristande fattningsskärpa eller kroppslig svaghet.

Det bör kanske tilläggas ^{att} ~~av~~ riksdagsmotionen i fråga avstyrkts också av andra lärarorganisationer samt av skolans högsta myndighet, skolöverstyrelsen.

Th. Torbjär

Ombudsman för Sverges folkskolläraryförbund.